

Voorzitter: Korthals Altes

Tegenwoordig zijn 67 leden, te weten:

Baarda, Batenburg, De Beer, Van den Berg, Bierman, De Boer, Boorsma, Braks, Van den Broek-Laman Trip, Dees, Van Dijk, Eversdijk, Gelderblom-Lankhout, Van Gennip, Ginjaar, Glastra van Loon, Van Graafeiland, Grol-Overling, De Haze Winkelman, Heijmans, Heijne Makkreel, Hessing, Van Heukelum, Hilarides, Hirsch Ballin, Hofstede, Holdijk, Jaarsma, De Jager, Jurgens, Ketting, Korthals Altes, J. van Leeuwen, L.M. van Leeuwen, Linthorst, Lodewijks, Loudon, Luijten, Luimstra-Albeda, Lycklama à Nijeholt, Maas-de Brouwer, Meeter, Michiels van Kessenich-Hoogendam, Pitstra, Le Poole, Postma, Rensema, Rongen, Ruers, Scholten, Schoondergang-Horikx, Schuurman, Schuyer, Stevens, Stoffelen, Talsma, Tiesinga-Autsema, Tuinstra, Varekamp, Ter Veld, Verbeek, Vrisekoop, Werner, Wiegel, Wöltgens, Van de Zandschulp en Zijlstra,

en de heer Pronk, minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer.

De **voorzitter**: Ik deel aan de Kamer mede, dat zijn ingekomen berichten van verhindering van de leden:

Veling, Van Eekelen en Hendriks, wegens verblijf buitenslands;

Pit, wegens familieomstandigheden.

Deze berichten worden voor kennisgeving aangenomen.

De **voorzitter**: Ingekomen is een beschikking van de voorzitters van de Eerste en van de Tweede Kamer der Staten-Generaal houdende aanwijzing van mevrouw Maas-de Brouwer tot lid van de Interparlementaire Commissie van de Nederlandse Taalunie in plaats van mevrouw M. van Zuijlen. Deze beschikking ligt op de griffie ter inzage. Ik stel voor, deze beschikking voor kennisgeving aan te nemen.

Daartoe wordt besloten.

De **voorzitter**: De overige ingekomen stukken staan op een lijst, die in de zaal ter inzage ligt. Op die lijst heb ik voorstellen gedaan over de wijze van behandeling. Als aan het einde van de vergadering daartegen geen bezwaren zijn ingekomen, neem ik aan, dat de Kamer zich met de voorstellen heeft verenigd.

(Deze lijst is, met de lijst van besluiten, opgenomen aan het eind van deze editie.)

De **voorzitter**: Aangezien voor verschillende verdragen die ter stilzwijgende goedkeuring zijn voorgelegd en voor algemene maatregelen van bestuur die zijn voorgehangen en gedrukt onder de nummers 26111, 26112 en 26132 de termijn verstreken is, stel ik vast dat wat deze Kamer betreft aan uitdrukkelijke goedkeuring van deze verdragen respectievelijk algemene maatregelen van bestuur geen behoefte bestaat.

Aan de orde is de behandeling van de volgende **voorstellen van de commissie voor de Verzoekschriften**:

- adres van N.J. Rietdijk te Rockanje betreffende een klacht over het optreden van de belastingdienst (gedrukt stuk Eerste Kamer, 1998-1999, nr. II);

- adres van S. Grootkerk te Amsterdam betreffende kwijtschelding van een aanslag inkomstenbelasting/premie volksverzekeringen (gedrukt stuk Eerste Kamer, 1998-1999, nr. III);

- adres van A.W.M. Ernenst te Maastricht betreffende kwijtschelding van een aanslag inkomstenbelasting/premie volksverzekeringen (gedrukt stuk Eerste Kamer, 1998-1999, nr. IV);

- adres van R.W. van der Zwan te 's-Gravenhage betreffende kwijtschelding van een aanslag inkomstenbelasting/premie volksverzekeringen (gedrukt stuk Eerste Kamer, 1998-1999, nr. V);

- adres van L.K. te S. betreffende kwijtschelding van aanslagen motorrijtuigenbelasting (gedrukt stuk Eerste Kamer, 1998-1999, nr. VI).

De **voorzitter**: Ik stel voor, conform de voorstellen van de commissie te besluiten.

Daartoe wordt besloten.

Aan de orde is de behandeling van de wetsvoorstellen:

- **Goedkeuring en uitvoering van het op 9 september 1996 te Straatsburg tot stand gekomen Verdrag inzake de verzameling, afgifte en innname van afval in de Rijn- en binnenvaart (Trb. 1996, 293) (25851);**

- **Wijziging van de Gemeentewet en de Provinciewet inzake**

de behandeling van bezwaarschriften door commissies (26014);

- **Wijziging van de Organisatiewet sociale verzekeringen 1997 (overheidsvertegenwoordigers in sectorraden) (26121);**

- **Bepalingen inzake redenominatie van schuldtitels in verband met de deelname door Nederland aan de Economische en Monetaire Unie (Wet schulddenominatie) (26078).**

Deze wetsvoorstellen worden zonder beraadslaging en zonder stemming aangenomen.

Aan de orde is de behandeling van het wetsvoorstel:

- **Regels over experimenten inzake zuinig en doelmatig ruimtegebruik en optimale leefkwaliteit in stedelijk gebied (Experimentenwet Stad en Milieu) (25848).**

De beraadslaging wordt geopend.

Mevrouw **Le Poole** (PvdA): Mijnheer de voorzitter! De wet waar het hier om gaat, kan je op twee wijzen benaderen. Je kan zeggen, het gaat maar om een experiment; we zien wel verder als het experiment voorbij is. Je kan ook constateren, dat dit experiment een eerste stap lijkt tot het mogelijk loslaten van bepaalde milieukwaliteitseisen die nu nog gesteld worden, en niet voor niets. Als je de wet zo benadert, en dat doen wij als PvdA-fractie, is er aanleiding om ook in deze Kamer even serieus stil te staan bij wat hier aan de orde is. En dat is – daar blijf ik bij, hoewel de minister het in de nota naar aanleiding van het verslag anders ziet – het althans bij wijze van experiment de hand lichten met bepaalde voorschriften betreffende milieukwaliteitseisen. Wil de minister nog eens proberen uit te leggen waarom volgens hem hiervan geen sprake is?

Mijnheer de voorzitter! De wet waar we hier over praten, is ontstaan uit het compactestaddenken. Het idee is, dat compacte verstedelijking wenselijk is om te komen tot vermindering van de aantasting van de natuur. Het blijkt binnen het kader van de bestaande wetgeving moeilijk te zijn om te komen tot een integrale

benadering. De huidige wet moet deze mogelijk maken en zodoende bijdragen aan een optimale stedelijke leefkwaliteit. Zuinig ruimtegebruik, behoud van natuur, optimaal stedelijk leefklimaat: dit zijn prachtige doeleinden, waar uiteraard ook de PvdA-fractie in deze Kamer van harte achter staat. De vraag is of de benadering die nu bij wijze van experiment gekozen wordt om deze doeleinden te bevorderen, de juiste is.

Op dit punt proef ik trouwens de nodige aarzeling bij ook vele woordvoerders in de Tweede Kamer, waaronder onze partijgenoten aan de overkant. Wij zijn dan ook verheugd, dat ervoor gekozen is om eerst slechts een beperkt aantal experimenten mogelijk te maken en te bezien hoe een en ander uitwerkt. Ook vinden wij het goed, dat men met het wetsvoorstel dat er nu ligt, waarborgen poogt te scheppen, opdat niet te gemakkelijk gebruik wordt gemaakt van de mogelijkheid om de milieunormen los te laten.

Onze vraagtekens komen in de eerste plaats voort uit het feit, dat ook de geldende milieunormen een zekere mate van compromis inhouden. Zij garanderen niet, dat burgers niet beduidende hinder ondervinden. Wie bijvoorbeeld naast een discotheek of een snelweg woont, moet nu al een zeker mate van geluids- of stankoverlast aanvaarden. Wij vragen ons af of het wenselijk is aan deze compromisgrenzen te tornen en al zeker als compensatie in een ander onderdeel van de milieukwaliteit plaatsvindt. Wil de minister nog wat nader ingaan op de vraag of hij verwacht, dat in de regel compensatie in hetzelfde milieucompartiment kan plaatshebben en of hij ook mogelijkheden ziet om dit te bevorderen?

Wij vinden verder het begrip leefbaarheid, dat cruciaal is in de benadering van de experimenten stad en milieu nogal vaag. Wil de minister nog wat meer ingaan op de vraag hoe die leefbaarheid gemeten is bij het leefbaarheidsonderzoek dat gedaan is in de verschillende experimenteergebieden? In Binnenlands Bestuur van 25 september 1998 las ik, dat het RIVM bezig is een computermodel te ontwikkelen, waarmee leefbaarheid kan worden gemeten. Zoals weergegeven in Binnenlands Bestuur, is het volgens de woordvoerder van het RIVM nu nog niet

goed mogelijk de leefkwaliteit te meten. Is de minister het hiermee eens? Speelt het onderzoek van RIVM een rol bij de meting van leefkwaliteit in het kader van dit wetsontwerp?

Een volgende vraag betreft de delegatie van beslissingen in dit kader naar de gemeente. In het verleden is nog wel eens gebleken, dat sommige gemeentebesturen niet erg betrouwbare handhavers zijn, onder andere omdat op lokaal niveau dikwijls sprake is van conflicterende belangen: enerzijds milieuhandhaving, anderzijds bijvoorbeeld de wens bedrijvigheid naar de stad toe te trekken. Gaat dit geen problemen geven bij de uitvoering en handhaving van deze wet? Zo ja, hoe kan worden tegengegaan dat dit gebeurt?

In antwoord op onze vragen is in het verslag aangegeven, dat een burger in rechte op kan treden, als een gemeente in afwijking van een in een stap 3-besluit omschreven compensatiemaatregel handelt. Niet ingegaan is op de vraag op welke wijze dit moet gebeuren als daar onverhoopt aanleiding toe zou zijn. Wil de minister dit alsnog doen?

In aansluiting hierop melden wij dat ons opgevallen is, dat in het voorliggende wetsvoorstel nergens met zoveel woorden is bepaald dat aandacht wordt geschonken aan de handhaafbaarheid en handhaving van de in een experimenteergebied geldende regels. Dit klemt temeer nu sommige compenserende maatregelen behoorlijk of, liever gezegd, onbehoorlijk vaag zijn. Is het de bedoeling dat aan dit aspect aandacht wordt geschonken bij de voorbereiding van een besluit, in de motivering van een besluit en bij de voortgangsverslagen? Wil de minister ingaan op de vraag of en hoe dit zal geschieden? Verder zouden wij graag vernemen of de minister heeft nagedacht over de relatie tussen de experimenten stad en milieu en het gedoogbeleid. Is de minister het met ons eens dat wanneer in deze wet ruimte wordt geschapen voor zorgvuldig afgewogen afwijkingen, het uit den boze moet zijn dat daarnaast een gedoogbeleid wordt gevoerd?

Een grondige evaluatie van dit experiment is natuurlijk essentieel. Ook in de Tweede Kamer is hier aandacht aan besteed. Als ik het goed begrijp, is het de bedoeling dat de evaluatie zal geschieden aan de